

**ความเป็นหุ้นส่วนการบริหารการปกครองท้องถิ่น
เพื่อการเสริมสร้างชุมชนแบบบูรณาการ**
**Partnership of Local Government Administration to Integrated
Community Reinforcement**

สุพัฒพงศ์ แยมอิม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Supatpong Yamim
Suratthani Rajabhat University, Thailand
Email: Supatpong2525@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการ ความเป็นหุ้นส่วนการบริหารการปกครองท้องถิ่นเพื่อการเสริมสร้างชุมชนแบบบูรณาการเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนได้ใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในลักษณะของกระบวนการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของทรัพยากรชุมชน โดยมีเป้าหมายให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชนและใช้แผนชุมชนในการสะท้อนปัญหาและแก้ไขปัญหาและชี้เป้าหมายความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนทำให้ชุมชนมีพัฒนาการในการบริหารจัดการที่มุ่งไปสู่การสร้างชุมชนเข้มแข็งภายใต้แนวทางการบริหารราชการแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดความสอดคล้องแห่งการพัฒนาโดยใช้แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือหลักในการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ถูกต้อง ทั้งนี้การสร้างหลักเกณฑ์หรือความเป็นหุ้นส่วนในการบูรณาการควรเริ่มตั้งแต่ระดับหลักตัน ๆ เพื่อคิดแผนนโยบายโดยมีการใช้ความเป็นหุ้นส่วนเข้ามาผสมผสานในการวางกรอบและนโยบายเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนา โดยเริ่มแนวคิดตั้งแต่ระดับบนลงสู่การปฏิบัติในระดับล่างโดยมีข้อกำหนดเพื่อการบูรณาการอย่างแท้จริง ทั้งนี้การที่เมืองหรือความเป็นหุ้นส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทำหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการหรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีผลประโยชน์และไม่มีผลประโยชน์ไปถึงขั้นมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียนั้นคือสิ่งที่เป็ปัจจัยภายนอก แต่ในระดับการพัฒนาและบูรณาการการมีส่วนร่วมและใช้แนวคิดต่อยอดการพัฒนาและบูรณาการลงสู่ภาคชุมชนนั้นคือสิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องมีการเสริมสร้างกรอบการบูรณาการเพื่อการพัฒนาส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมภายใต้กระบวนการแผนดำเนินร่วมกันมีความคิดเห็นและวางแผนไปพร้อม ๆ กับการบูรณาการที่มีคุณประโยชน์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ความเป็นหุ้นส่วน; การบริหารการปกครองท้องถิ่น; ชุมชนบูรณาการ

Abstracts

Partnership of local government administration to integrated community reinforcement were the tools of community organization development institute a using the promote a guidelines to participation of people into characteristics of co-process, co-decision making and co- problems solving for community development based on community resources development based on community resources The goal is for every community to have a community plan and use a community plan to reflect the problems. And solve problems and point out the success goals of community development, resulting in the development of the community in the management aimed at building a strong community under the integrated public administration approach to achieve consistency in development through the development plan. It is the main tool in determining the correct development direction. In this regard, establishing rules or integrative partnerships should begin at the earliest stages to formulate a policy plan, where partnerships are incorporated into the framework and policies aimed at developing. It starts the concept from the upper level down into the lower action with the requirements for true integration. In this regard, having an organization or partnership to take part and act together responsible for the activities or activities with benefits and no interests to reach the stake is an external factor. But at the level of development and integration, participation and use of the concept of further development and integration into the community is what all sectors need to strengthen the integrated framework for community development. Participate in a joint plan process, have ideas and plans, along with a more useful integration today.

Keywords: Partnership; Local Administration; Community Integration

บทนำ

การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว โดยต้องจัดให้มีวิธีการเพื่อให้ประชาชนเข้ามาบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ดังนี้ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ “การมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ควรมีรูปแบบใดในลักษณะอย่างไร แต่เนื่องจากภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยจนถึงปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายออกมารองรับวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีร่างกฎหมายที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารกิจการท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ (Jongwutiwes, N. 2007 : 5)

1. ร่างประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรณพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบทั่วไป อันได้แก่ องค์การบริหารส่วน จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล กฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ 3 และกฎหมายรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบัญญัติไว้ด้วยกัน เพื่อให้เนื้อหาสาระของ กฎหมายสอดคล้องต้องกัน และเป็นบทบัญญัติที่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของบริบทด้านต่าง ๆ อีกทั้ง เพื่อความสะดวกต่อการอ้างอิงกฎหมายด้วย

บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ให้แต่ละท้องถิ่นสามารถกำหนดวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ได้แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโครงสร้างของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเห็นได้ว่า ร่างประมวลกฎหมายฉบับนี้มิได้เปลี่ยนแปลงหลักการไปจากเดิมเนื่องจากยังคงให้ความสำคัญกับตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งเพียงประการเดียวเท่านั้น มิได้ให้พื้นที่แก่ประชาชนในโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด

2. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีความชัดเจนขึ้นเพื่อเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแสดงความคิดเห็น การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การออกเสียงประชามติ เป็นต้น ซึ่งเป็นหลักการที่จะทำให้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

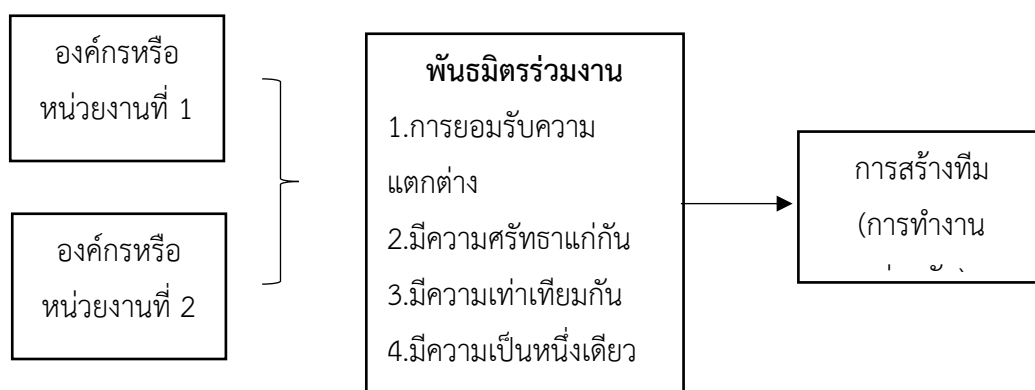
“แผนชุมชน” เป็นเครื่องมือหนึ่งที่กรมการพัฒนาชุมชนได้ใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ลักษณะของกระบวนการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของทรัพยากรชุมชน โดยมีเป้าหมายให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชนและใช้แผนชุมชนในการสะท้อนปัญหา แก้ไขปัญหาและชี้เป้าหมายความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนทำให้ชุมชนมีพัฒนาการในการบริหารจัดการที่มุ่งไปสู่การสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างเป็น ภายใต้แนวทางการบริหารราชการแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดความสอดคล้องแห่งการพัฒนาโดยใช้ แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือหลักในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ซึ่งส่งผลให้หน่วยงานในทุกระดับจำเป็นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของหน่วยงานให้เกิดความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของ รัฐบาล นโยบายของกระทรวง กรม จังหวัด และสอดคล้องและตอบสนองกับปัญหาและความต้องการของพื้นที่แนวทางการพัฒนาปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและส่งเสริมให้ชุมชนหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการตนเองโดยให้สามารถคิด และแก้ไขปัญหาตนเองผ่านแผนชุมชน ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กรมการปกครอง ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน ชุมชนในการจัดทำแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผลและใช้แผนชุมชนเป็นเครื่องมือการพัฒนาตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและมีเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนรับผิดชอบครอบคลุมทุกตำบลทั่วประเทศ ได้มีการสนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้กระบวนการจัดทำแผนชุมชนเพื่อ แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนมาระยะหนึ่ง พบว่า แผนชุมชนยังไม่สามารถสะท้อนศักยภาพและความต้องการ ที่ครอบคลุมภาพรวมของตำบลช่องว่างในกระบวนการบูรณาการแผนชุมชนระดับหมู่บ้านสู่ระดับตำบล ยังไม่มี หน่วยงานใดเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบลในลักษณะของการบูรณาการให้ครอบคลุมทุก

มิติได้อย่างชัดเจน ประกอบกับ บางพื้นที่ตำบลมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 องค์กร รวมทั้งนโยบายรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้อย่างแท้จริง (Jongwutiwes, N. 2007 : 5)

จากเหตุผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การเป็นหุ้นส่วนการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความร่วมมือและการมีส่วนร่วมเพื่อการเสริมสร้างชุมชนให้เติบโตในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้แบบแผนชุมชนพร้อมการบูรณาการยังต้องมีการสนับสนุนโดยองค์กรหลักเพื่อการชี้แนวทางในการพัฒนาและการบริหารที่ดียิ่งขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงการบริการการปกครองร่วมกันเพื่อสร้างฐานะและยกระดับความเป็นชุมชนอย่างยั่งยืน

ความหมายของหุ้นส่วนการบริหาร

แนวคิดความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) หุ้นส่วน (Partnership) คือ องค์การธุรกิจหรือบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการหรือกิจกรรมต่างๆ มีการแบ่งผลกำไรตามสัดส่วนที่ตกลงกัน แนวทางในการสร้างความเป็นหุ้นส่วนมีการพัฒนามาจากหลายระดับ ตั้งแต่การเริ่มเข้าไปเกี่ยวข้องกับบาง ส่วน การเข้าไปมีส่วนร่วม โดยมีผลประโยชน์และไม่มีผลประโยชน์ ไปถึงขั้นมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย แบ่งปันผลประโยชน์ ความรับผิดชอบ และความเสียร่วมกันในรูปแบบหุ้นส่วน เช่น การเป็นหุ้นส่วนในองค์กรธุรกิจ อาจเป็นหุ้นส่วนในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมร่วมทุน การร่วม สัมปทาน การได้หรือ ลิขสิทธิ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กระบวนการทำงานร่วมกันในหุ้นส่วน

ที่มา : Tennyson, Ros. (2005 : 23)

จากภาพที่ 1 กระบวนการทำงานร่วมกันในหุ้นส่วน ประกอบด้วย องค์กรที่ 1 และองค์กรที่ 2 ที่สามารถสร้างกระบวนการการเป็นพันธมิตรร่วมงาน ได้แก่ การยอมรับความแตกต่างของแต่ละองค์กรเพื่อก้าว

เข้าสู่การศรัทธาและความเท่าเทียมของแต่ละองค์กรนอกจากนี้กระบวนการที่สามารถสร้างพันธมิตรจะต้องสร้างความเป็นหนึ่งเดียวซึ่งกันและกันจึงเป็นร่วมงานกันอย่างมีศักยภาพ

บทบาทของหุ้นส่วนทางสังคมกับการเสริมสร้างชุมชน

หลักของการเป็นหุ้นส่วนทางการบริหารงานท้องถิ่น ต้องให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) มีความรู้สึกว่าเป็นหุ้นส่วนและสามารถบริหารงานของท้องถิ่นได้ โดยองค์ประกอบของหุ้นส่วนทางการบริหารงานของท้องถิ่น ประกอบด้วยบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่เข้ามาร่วมดำเนินการบริหารงานท้องถิ่นสำหรับการพัฒนาของการเป็นหุ้นส่วนทางการบริหารท้องถิ่นครั้งนี้ (Kenaphoom, 2015 : 1-14)

1. บทบาทของประชาชน

ประชาชนหรือบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่ เป็นผู้เสียภาษีและรับประโยชน์จากบริการพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบกับการ ดำเนินงานของท้องถิ่นโดยตรง และเป็นบุคคลที่มีสิทธิใช้อำนาจได้ตามหลักการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในการบริหารงานหรือการดำเนินกิจการใดๆ ต้องยึดความ ต้องการของประชาชนและต้องให้ประชาชนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินการต่างๆ โดยมี เป้าหมายสูงสุดอยู่ที่ความกินดี อยู่ดี และมีความสุขอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันและเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ คือการมีความรู้ ความเข้าใจ ความมั่นใจและสามารถนำไปใช้ประกอบการดำรงชีวิตได้ โดยประชาชนสามารถเข้ามามีบทบาทและตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ประชาชนย่อมมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องแสดงรายละเอียดให้ประชาชนรับทราบ ซึ่งประชาชนจะต้องรับทราบข้อมูลก่อนการดำเนินการนั้นๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือจาก

1.2 การปรึกษาหารือ เป็นการเจรจากันระหว่างรัฐและประชาชน เพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือกำหนดประเด็นและข้อสงสัยต่าง ๆ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและสะท้อนความ ต้องการของประชาชน การปรึกษาหารือจึงเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งถือว่าเป็นหุ้นส่วนของท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและความคิดเห็นในสิ่งที่รัฐจะดำเนินการ ต่อไป

1.3 ความสัมพันธ์ เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ งานหรือร่วมเสนอแนะแนวทางต่าง ๆ โดยประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรงในการทำงานร่วมกับรัฐ

1.4 ความร่วมมือ ได้แก่การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ และการเข้าร่วมเป็นประชาคมท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเข้าไปเป็นหุ้นส่วนที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น โดยการเข้าไปเป็นหุ้นส่วนของ ประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับนี้

1.5 การเสริมอำนาจประชาชน การเป็นหุ้นส่วนในระดับการเสริมอำนาจประชาชน ได้แก่ การทำประชาคม และการถอดถอน ซึ่งเป็นระดับที่ประชาชนมีบทบาทสูงที่สุด โดยประชาชนเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด และเป็นการควบคุม ตรวจสอบโดยประชาชน

2. การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวเรียนรู้ร่วมคิดร่วมทดลองปฏิบัติจริงรวมทั้งการเสริมหนุนกลุ่มที่มีการรวมตัวอยู่แล้วให้เข้มแข็งโดยการเน้นศักยภาพความพร้อมของชุมชนเพื่อการเชื่อมโยงต่อการทำมาหาเลี้ยงชีพตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ระดับครอบครัวจนถึงระดับชุมชน โดยมีการคำนึงถึงความพอประมาณและความพออยู่พอกินเป็นลำดับแรกก่อนที่จะเชื่อมต่อกับชุมชนและสังคมภายนอก มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีขั้นตอนดังนี้

2.1 กระบวนการส่งเสริมการรวมตัวของคนในชุมชนทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชนโดยในรูปแบบที่หลากหลายที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการทั้งในเชิงพื้นที่หรือประเด็นความสนใจ และการเสริมสร้างช่วยเหลือชุมชนที่มีการรวมตัวเป็นกลุ่มต่าง ๆ อยู่แล้วให้เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนามากขึ้น โดยการเปิดพื้นที่สาธารณะในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านสื่อบุคคล สื่อการศึกษาสื่อท้องถิ่นและสื่อระดับชาติ รวมถึงการปรับปรุงกลไกทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและมาตรการการเงินการคลังเพื่อเอื้ออำนวยให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามาร่วมสนับสนุนการสร้างชุมชนเข้มแข็ง

2.2 การจัดการองค์ความรู้และระบบการเรียนรู้ของชุมชนอย่างครบวงจร โดยมีการพัฒนาฐานข้อมูลชุมชนให้เป็นระบบและปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งข้อมูลครัวเรือน ข้อมูลศักยภาพชุมชนในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

- สถานะของกลุ่มต่าง ๆ
- กิจกรรมของชุมชน
- ทุนทางเศรษฐกิจ
- ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ
- ทุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์หรือผู้นำตามธรรมชาติในชุมชน

ทั้งนี้โดยการจัดทำเป็นแผนที่ทุนของชุมชนที่คนในชุมชนสามารถเข้าถึงได้สะดวกและนำไปใช้เป็นฐานในการจัดการทรัพยากรของชุมชนและกำหนดทางเลือกการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต นอกจากนี้ยังมีการจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมกำหนดแนวทางและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองด้วยศักยภาพทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นโดยนำข้อมูลชุมชนมาวิเคราะห์หาปัญหาและสาเหตุ ค้นหาทางออก นำไปทดลองปฏิบัติจริง โดยสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการบริหารงาน สร้างองค์กรเครือข่าย โดยใช้แหล่งทุนในชุมชน

เพื่อการพัฒนาความต้องการของชุมชนให้เป็นแผนชุมชนไปเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์จังหวัดและแผนอื่น ๆ ตามความเหมาะสมในแบบการบูรณาการแล้ว

2.3 การให้ข้อมูลหรือส่งเสริมให้กลุ่มปราชญ์ กลุ่มแกนนำและผู้รู้ ถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในชุมชน โดยมีการเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่เพื่อความเป็นอยู่จริงกับการค้นหาผู้นำตามธรรมชาติรุ่นใหม่ที่เข้มแข็ง มีคุณธรรมจริยธรรมและมีจิตสำนึกต่อส่วนรวมให้เป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อเป็นชุมชนที่มีระบบการมีส่วนร่วมพร้อมการบูรณาการเพื่อให้เกิดสิ่งที่เป็นประโยชน์ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น

2.4 เพิ่มการสนับสนุนการจัดการองค์ความรู้และการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับความหลากหลายของทุนในชุมชน ควบคู่กับการฟื้นฟูความรู้พื้นบ้าน โดยสนับสนุนบทบาทนักวิจัยท้องถิ่นร่วมกับนักวิจัยของสถาบันการศึกษาในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เช่น การทำเกษตรผสมผสาน และการทำหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นต้น โดยรวบรวมความรู้ต่างๆ อย่างเป็นระบบ เผยแพร่สู่ชุมชนและมีกระบวนการพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์สู่การพึ่งตนเองและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. การสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ด้วยการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัว การจัดการบริการทางสังคมในชุมชน การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม การสร้างระบบความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของชุมชนและระหว่างชุมชนอย่างเท่าเทียมด้วยบริบททางศาสนาและวัฒนธรรมชุมชน และการให้ความคุ้มครองสิทธิชุมชน รวมถึงการเฝ้าระวังช่วยเหลือเยียวยาเมื่อชุมชนเผชิญกับภัยพิบัติต่าง ๆ โดยการเสริมสร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมในชุมชนให้เอื้อต่อการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน ทั้งการสร้างหลักประกันชีวิต สวัสดิการสังคม ความมั่นคงด้านอาหาร ความมั่นคงด้านสุขภาพและที่อยู่อาศัย การคุ้มครองผู้บริโภค และความมั่นคงในสิทธิมนุษยชน เพื่อการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชนสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทสตรีในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและนำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจนโดยมีการสนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มรูปแบบต่าง ๆ และการส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจบนหลักของความโปร่งใส ใช้ฐานทรัพยากรในพื้นที่ และมีการสนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มีโอกาสทางการตลาดสูง เช่น อาหารสุขภาพ หัตถกรรม บริการสุขภาพ บริการการท่องเที่ยว

การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างโดยดำเนินการกันเองเพื่อตอบสนองความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กร มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมา ทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

การปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้ให้ความหมายไว้มากมีทั้งที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ดังนี้

สุภัทรมาศ จริยเวชวัฒนา, (2550 : 5) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจหรือการกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ที่เกิดจากการกระจายอำนาจให้อำนาจในการปกครองรวมทั้งรับผิดชอบทั้งหมดหรือแค่บางส่วน ในการบริหารขอบเขตอำนาจหน้าที่ และอาณาเขตของงานที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

Jonh J. Clarke (1957 : 7) เป็นหน่วยการปกครอง ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องด้านการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะและหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมายและมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง

หลักการปกครองท้องถิ่นในสาระสำคัญดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ของไทยจัดเป็น กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา ตามเหตุผลดังกล่าว

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็จะกลายเป็นสภาพเป็นรัฐอธิปไตยเองเป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นในระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่หนึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อ ประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น และประเภทที่สองสิทธิที่

เป็นหลักในการดำเนินการบริหารส่วนท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. เมืองครที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์การที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหารและสภาพเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหารสภา กรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น จากแนวคิดที่ว่าประชาชน ในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิสัยทัศน์ของตนเองอย่างแท้จริงหน่วยการปกครองท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศจะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัดภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้น หากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ก็สามารถ มีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบาเช่นนี้เป็นการแบ่งเบาทั้งในด้าน การเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้นจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้

3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วยการจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นขึ้น จึงจำเป็นโดยใช้อำนาจการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบรู้ระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้ามาทำหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วย

การปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครอง ระบบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการภายใต้การควบคุมตนเองและมีการจัดสรรแบ่งส่วนในการพัฒนาการปกครองเพื่อความเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ใดโดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลางควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

การเสริมสร้างชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554 : 34-39)ได้ให้ ความหมายของชุมชนเข้มแข็งไว้ว่า ชุมชนเข้มแข็งหมายถึงการที่ประชาชนในชุมชนมีการรวมตัวกัน เป็นองค์กรชุมชน โดยมีการเรียนรู้การจัดการและการแก้ไขปัญหาของชุมชนซึ่งทำให้ชุมชนมีการ เปลี่ยนแปลง หรือเกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน ตลอดจนมีผลกระทบสู่ภายนอกชุมชน สำหรับกระบวนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน จะต้องเป็นการดำเนินงานแบบร่วมคิดร่วมทำและมีการเรียนรู้เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

การพัฒนาชุมชน คือ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ตั้ง ใจกระทำให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ปรับปรุงสภาพการดำรงชีวิตโดยทั่วไปของชาวชนบท ส่งเสริมให้ชาวชนบทสามารถพึ่งพาตนเองได้ ปรับปรุงดัดแปลง ควบคุมทรัพยากรและสภาพแวดล้อม ในการมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองกับชุมชนภายนอก และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป้าหมายการพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554 : 34-39)

- การส่งเสริมให้ชาวบ้านสามารถพึ่งตนเองได้
- ควบคุมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้
- มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กับชุมชนภายนอก
- การเพิ่มระดับความเป็นประชาธิปไตยเป็นการลดอำนาจการควบคุมจากศูนย์กลางและเพิ่มอำนาจ

การปกครองตนเองให้แก่ท้องถิ่นหลักการพัฒนาชุมชน

- การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการหาสาเหตุของปัญหา ริเริ่มกิจกรรม การตัดสินใจ วางแผน ดำเนินการ ปฏิบัติการดำเนินงาน ติดตามประเมินผล
- ยึดหลักการพึ่งพาตนเอง แนวคิดการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

โกวิทย์ พวงงาม (2553 : 232-234) การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งด้วยชุมชน เองซึ่งชุมชนจะพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งได้มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ชุมชนต้องมีความพร้อมในเบื้องต้นและมีภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาช่วยสนับสนุนเพื่อให้เติบโตอย่างมั่นคงและเป็นฐานสำหรับการพัฒนาไปสู่ด้านอื่น ๆ ต่อไป ขณะเดียวกันภาครัฐจะมีส่วนสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมของชุมชนและองค์กรชุมชน การสนับสนุนเงินทุนแก่ชุมชน รวมทั้งสร้างบรรยากาศและการจูงใจให้ภาคธุรกิจเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งสถาบันการเงินที่จะเข้ามาหนุนเสริมด้านอื่น ๆ

1. สนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในทุกรูปแบบ

1.1 ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรวมตัวกันของชุมชน ทั้งในเรื่องสิทธิหน้าที่ บทบาทขององค์กรชุมชน รวมทั้งทักษะในการพัฒนาองค์กรให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะการบริหารจัดการองค์กร ทักษะในการบริหารจัดการการเงินและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.2 กระตุ้นให้เกิดการรวมตัวของชุมชน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น กลุ่ม ชมรม สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือ องค์กรในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทของ ชุมชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง

2. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชนอย่างกว้างขวาง

2.1 สนับสนุนให้องค์กรชุมชนประสานเครือข่ายการพัฒนาทั้งในพื้นที่ใกล้เคียง ทั้ง ในระดับ จังหวัด ระดับภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค เพื่อให้มีการประสานผลประโยชน์แลกเปลี่ยนความรู้และร่วมมือกัน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนจัดการปัญหาของชุมชนร่วมกัน เช่น ปัญหาป่าชุมชน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและความปลอดภัยของชุมชนและปัญหาการเอาเปรียบกันในชุมชน เป็นต้น

2.2 สร้างกลไกการประสานเครือข่ายการพัฒนาชุมชน ระหว่างประชาชน องค์กร ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลางอย่างเป็นรูปธรรมรวมทั้งสร้างเครือข่ายข้อมูลระหว่างองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึงและเป็นจริง

2.3 เสริมสร้างเครือข่ายการประสานงานขององค์กรชุมชนในเมืองกับชุมชนในชนบท

2.4 สนับสนุนให้องค์กรชุมชนใช้กลไกทางสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างความสามัคคีภายในชุมชน โดยให้มีการทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการที่สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน กล่าวคือ การที่ชุมชน มีการเรียนรู้ และรู้เท่าทันข่าวทั้ง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งการที่ชุมชนมีการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยมีการ จัดการกระบวนการของตนเอง การวางแผนการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติและมีการประเมินผลของชุมชนเพื่อให้ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

การบูรณาการชุมชน

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การประสานกลมกลืนกันของแผนกระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization-wide Goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

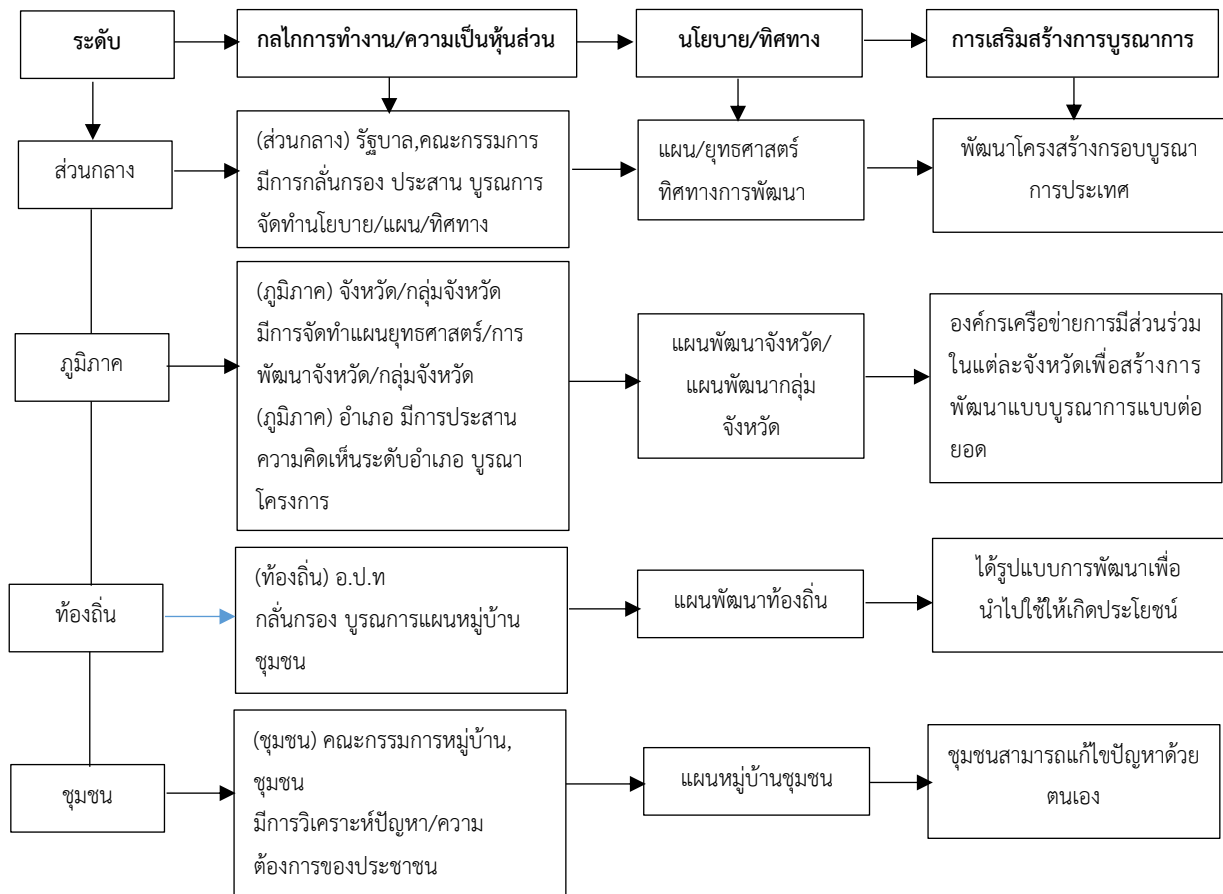
แนวคิดการบูรณาการถูกนำมาใช้ในการบริหารราชการของรัฐบาลด้านการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ การบริหารราชการระดับจังหวัดที่ปรับเปลี่ยนการบริหารงานแบบแยกส่วนมาเป็นการบริหารงานแบบบูรณาการ (CEO) การที่หน่วยงานนำหลักการบูรณาการมาใช้ในการดำเนินงานก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546 : 65)

1. เป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เกิดการรวมงานที่ใกล้เคียงกันให้เป็นสิ่งเดียวกัน เกิดผลดีต่อเรื่องใหญ่ โดยดูคุณภาพรวมทั้งหมดและมองปัญหาได้ถูกจุดโดยใช้ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับระบบหรือปัจจัยต่าง ๆ ให้มีมุมมองที่กว้างครบถ้วน
2. สามารถใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น บุคลากรร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน การสิ้นเปลืองในการใช้ทรัพยากรทำให้มีทรัพยากรเหลือใช้อย่างอื่นไป
3. พนักงานทำงานได้ง่าย สะดวก มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะปรับตัวอย่างต่อเนื่อง และช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเบ็ดเสร็จ
4. ลดความสูญเปล่าของเวลา ความซ้ำซ้อน ในการบริหารช่วยให้การแก้ปัญหาในงานได้อย่างเบ็ดเสร็จเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ให้มีมุมมองอย่างครบถ้วนและลึกซึ้ง
5. ลดค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตาม และตรวจประเมินผลที่ต้องดำเนินการตรวจติดตามและประเมินผลที่ละกิจกรรม หากมีการบูรณาการกิจกรรมหรือโครงการทำให้การดำเนินการติดตามและตรวจประเมินผลเพียงครั้งเดียวสามารถตอบได้หลายเป้าหมาย
6. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพภายในองค์กร
7. เป็นการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์บุคคลที่มีความคิดแบบบูรณาการจะช่วยให้ลดความผิดพลาดจากการตัดสินใจที่ไม่รอบคอบ มีความเข้าใจเรื่องที่มีความซับซ้อนได้อย่างลึกซึ้ง และกว้างขวางยิ่งขึ้น
8. การบูรณาการเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความฉลาดหลักแหลมในการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ด้วยการใช้ไหวพริบ ปฏิภาณ สติปัญญาและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งอื่นให้เข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์แบบ
9. ช่วยขจัดความขัดแย้ง เนื่องจากการบูรณาการทำให้เกิดความเชื่อมโยงแนวคิดต่าง ๆ เข้ากันได้ อย่างสมบูรณ์

10. รู้จุดเชื่อมโยงของงานและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจน
เบ็ดเสร็จ เชื่อมโยงงานต่าง ๆ อย่างลงตัว

สรุปการบูรณาการทำให้องค์การเกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานแบบเดิม ๆ เพื่อให้กระบวนการ
ปกครองมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงต่อการแข่งขันที่เกิดจากการบูรณาการกระบวนการทำงานหรือ
กระบวนการปกครองที่มีส่วนร่วมหรือมีความคิดร่วมกัน ทั้งนี้ยังลดปัญหาความขัดแย้งภายในองค์การเป็นการ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่ รอบคอบมองงานสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและทำให้การทำงานมี
ประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

องค์ความรู้ใหม่

แผนภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ (ความเป็นหุ้นส่วนการบริหารการปกครองท้องถิ่นเพื่อการเสริมสร้างชุมชนแบบ
บูรณาการ)

จากการนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ ผู้เขียนสามารถสรุปได้ถึงกระบวนการ ขั้นตอน เพื่อต่อยอดไปถึงการพัฒนาและการบูรณาการ ได้แก่ การเริ่มต้นจากการระดมแนวคิดและแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหาในทุก ๆ ระดับเพื่อการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ควรรับรู้ถึงสภาพในปัจจุบัน โดยมีกลไกการทำงาน/ความเป็นหุ้นส่วนที่สามารถระบุหน่วยงาน องค์กร หรือการปกครองที่สำคัญในส่วนนั้น ๆ เพื่อป้องกันถึงหน้าที่ที่แต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบที่สามารถส่งผลต่อโดยตรงของชุมชน โดยมีการกำหนดทิศทาง นโยบายที่ได้กำหนดขึ้นตามกรอบแผนยุทธศาสตร์ที่ได้วางไว้เพื่อนำไปถึงการพัฒนาโดยตรงจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ต้องบูรณาการและปฏิบัติการดำเนินงานเป็นอย่างเหมาะสมและถึงความต้องการการตอบสนองของชุมชนโดยตรง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สามารถตอบโจทย์ในความต้องการการมีส่วนร่วมของชุมชนได้

สรุป

การบริหารความเป็นหุ้นส่วนการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบูรณาการ ภายใต้กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นเข้าสู่กระบวนการพัฒนาจัดการท้องถิ่นด้วยหลักเกณฑ์ตามแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นเพื่อเพิ่มการพัฒนาไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งต่อการบูรณาการชุมชนให้มีศักยภาพในการดำเนินงานด้วยวิธีการและกระบวนการข้อกำหนดของการพิจารณาที่ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ โดยการเสริมสร้างด้วยการใช้นวัตกรรม การสื่อสาร หรือกระบวนการวิธีการที่ทางการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการระดมแนวคิดเพื่อการต่อยอดในการพัฒนาในเป็นไปตามกระบวนการที่คนรุ่นเก่าสามารถใช้คุณประโยชน์ให้มีมาตรฐานและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามในองค์กรเครือข่ายความเป็นหุ้นส่วนของการมีส่วนร่วมนี้ยังคงต้องมีกลวิธีเพื่อการสร้างศักยภาพให้เกิดประสิทธิผล เช่น การศึกษาสร้างความรู้ความเข้าใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน และการประเมินผลร่วมกัน โดยที่ต่างฝ่ายต่างมีส่วนได้ส่วนเสียในการเสริมสร้างแห่งองค์กรชุมชนเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านชุมชนไปในทิศทางที่ดีและตอบสนองในแนวนโยบายการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เพื่อให้เกิดการแบ่งสรรทรัพยากร หรือทุนทางวัฒนธรรมมาบูรณาการอย่างยุติธรรม เพื่อลดความขัดแย้งในสังคม ลดอำนาจในการกอบโกยหรือแสวงหาผลประโยชน์จาก อำนาจหน้าที่ นอกจากนี้กระบวนการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนแนวคิดยังคงต้องมีการพัฒนาต่อไปให้ทันกับความทันสมัยในโลกแห่งปัจจุบันอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2553). *การจัดการตนเองของชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กเปอร์เนต
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สุภัทรมาศ จริยเวชช์วัฒนา. (2550). *การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านฉาง*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย สาธารณะ. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.
- Jongwutiwes, N. (2007). *Concept of Community Development*. Bangkok: Department of Community Development.
- Clarke, John J. (1957). *Out Line of Local government of the United Kingdom*. Sir Isaac Pitman & Sons, London
- Kenaphoom. (2015). The research Conceptual Framework Establishment by the Grounded Theory. *VRU Research and Development Journal*, 10 (3). (SeptemberDecember. 2015. [In Thai]
- Tennyson, Ros. (2005). *The Brokering Guidebook*. London: Folium.